

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenšči nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 118.

V Ljubljani, v četrtek 25. maja 1893.

Letnik XXI.

Po deželnih zborih.

II.

Štajerski zbor.

Že pred meseci se je po časopisih napovedovalo, da se bode v koroškem in štajerskem deželnem zboru sklepalo, da se nemščina proglasi za deželni uradni jezik v obeh deželah. Nam samim se je stvar precej verjetna zdela. Potem bi se veliko ložje vrivala nemščina v občinske urade, ki bi se tudi pritoževati ne mogli, ker je državno sodišče razsodilo, da nimajo pravice pritožbe proti deželnemu odboru v stvaréh, v katerih so mu podrejeni. Tudi nekatera državna oblastva so zadnji čas kaj pridno vrivala nemštvo v občinske urade.

O štajerskem deželnem zboru se je pa tudi govorilo, da bode premenil deželni šolski zakon tako, da se razširi kompetenca dež. šolskemu svetu; okrajni šolski sveti se tako preustrojijo, da bi vladni zastopniki in zastopniki deželnega odbora imeli vedno večino. Posebno seveda bi se pri tem razmerno pomanjšalo število zastopnikov cerkve.

Da so se take stvari nameravale, je brez dvojbe, kajti priobčevali so jih listi, ki imajo kaj tesne zveze z deželnima odboroma v Celovcu in Gradcu. Tudi se je bilo bati, da bi vlada naposled še take sklepe podpirala, ker se ne more tajiti, da jej pomenčevanje precej ugaja.

Sprememba šolskega zakona bi bila namreč tudi dobro služila pomenčevanju. Levičarji pa imajo tudi velik vpliv na Dunaju, in njim bi bila vlada gotovo ustregla, ko bi takes klepe predložila sankciji.

Naravno je torej, da smo z nekakim strahom pričakovali letošnjega zasedanja deželnih zborov, ko se izvrši nov atentat na našo narodnost. Predno so se deželni zbori sklicali, se je pa vendar moralo nekaj zgoditi, kar je podrlo nemške nade. Vlada je menda z ozirom na konservativce v državnem zboru

dala razumeti deželnima odboroma, da takih prememb ne želi in da njiju dotični sklepi zakoni ne postanejo.

Grof Taaffe čuti, da mu z levičarsko pomočjo še ni pomagano, in se torej rad ali nerad še nekoliko ozira na konservativce.

Ko so gospodje v Gradcu in Celovcu izvedeli, da nimajo vlade na svoji strani, so tudi svoje namere pustili. Koroški deželni odbor se je celó izrekel, da naj zborovanje odpade, ko ni nobene prilike, da bi mogli škodovati Slovincem.

V štajerskem deželnem zboru so se pa bolj pečali z narodno-gospodarskimi vprašanji. Le parkrat so bili slovenski nasprotniki sprožili narodno vprašanje. Vlado so bili podrezali, da naj odgovori na neko interpelacijo zastran poslovenjevanja na Spodnjem Štajerskem, ki se je tikala nekih dogodkov v Celju, in togotili so se, da se ne osnujeta dve nemški šoli.

V obeh slučajih je bil odgovor od vladne strani tak, da ga Nemci niso bili posebno veseli. Ne rečemo, da je namestnik kazal kako posebno naklonjenost Slovincem, kaj takega sploh ne pričakujejo štajerski Slovenci niti od njega, niti od Taaffejeve vlade. Odmevalo je pa iz vladnih izjav, da si vlada nikakor ne misli dati zapovedovati od liberalcev in nemških nacijonalcev, temveč bode storila, kar jej bode ugajalo.

Naglašati pa moramo, da so slovenski poslanci v Gradcu z veliko odločnostjo zagovarjali naše narodne pravice.

Ko so nemški gospodje videli, da v političnem oziru dosti ne opravijo, so se pa bolj oklenili narodno-gospodarskega delovanja. V tem oziru moramo priznati, da je deželni zbor mnogo dobrega ukrenil. Šemtertja se je pa vendar v narodno-gospodarskih vprašanjih pokazalo nasprotje mej liberalci in konservativci. Ker pa nemški nacijonalci in kmetška stranka v narodno-gospodarskih vprašanjih ne tavajo

za liberalci, se liberalizem ni mogel pokazati v vsej svoji škodljivosti.

Pri deželnozborskem poročilu o šolstvu so konservativni poslanci označili tudi slabe strani sedanje šole, in liberalci sami se niso več upali zagovarjati svojega deteta, kar je jako pomenljivo znamenje in kaže, da se časi boljšajo, če tudi polagoma.

Samo jedna stvar se opazuje v štajerskem deželnem zboru. Res je, da je Štajerska bogatejša, nego Kranjska, in je v njej razvito rudarstvo, ali vendar moramo reči, da se marsikaj dela preveč na veliko, in to moramo reči posebno o lokalnih železnicah. Mi nismo nasprotniki lokalnim železnicam, ali nam se zdí, da se je na Štajerskem gradilo toliko železnic nekoliko zaradi tega, da se je mogel osnovati posebni deželni železniški urad.

Sploh se opaža, da ima zlasti deželni glavar veliko veselje do pomnoževanja uradov. Zdi se menda, da se s tem vekša veljava njegova, če ima, kolikor je moč, veliko podrejenih uradov. Letos se je osnoval deželni statistični urad. Vse to je prav lepo, ali stane precej davkoplačevalce. Vse to pa meri naposled na neko razširjenje deželne avtonomije, katero je tudi deželni glavar grof Wurmbrand v državnem zboru v ne baš posebno veselje svojih levičarskih tovarišev navdušeno priporočal.

Mi nismo ravno nasprotniki večje deželne avtonomije, če se s tem na drugi strani pomanjšajo državna bremena, ali dokler se gospodje v štajerskem deželnem zboru in deželnem odboru ne bodo pokazali prijaznejše in pravičnejše Slovincem, ne moremo prav želeli, da bi se kako povečala odvisnost štajerskih Slovincov od nemškega Gradca.

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. maja.

Ministerski svet se je predvčerajšnjim posvetoval o dogodkih v češkem deželnem zboru. Kakor

LISTEK.

Prah in pepel.

Spisal P. L. Coloma. Prevel Basnigoj.

(Dalje.)

Tá fini gospodje, ki so bili iskreni čestilci ti-stega Pariza, katerega nazivlje Venillot vseučilišče sedmero naglavnih grehov, so besneli, kako je mogel oni tako olikani in elegantni Pariz smatrati Penkasa — njihovega malika — samo za izobraženega cigana. Dostojno vedenje Napoleonovo jim je bilo silna pregreha zoper borenje z biki. Drznost borilčev so pa občudovali, kakor da je vredna sestra viteškega čina grofa beneventskega, ki je zažgal svojo palačo, ker je prenočil v njej veleizdajica konetabel Burbonec.

„Dobro, Penkas! Izvrstno! Tako se ravna možko!“ Tako so kričali borilec, dvignili stol, na katerem je sedel ter ga postavili na mizo.

„Gospoda moja, kdor vsak pondeljek zdela šest bikov“, govoril je z vzvišenega sedeža Penkas, „bo vendar tudi enkrat v življenju izdelal enega cesarja!“

Tedaj se odpro vrata in zamorček — imajoč kakih 15 let — vstopi. Odet je bil v sivkasto obleko. Držal je v roki desko, na kateri so stale botilke,

krožnik in kozarci. Bil je to Manolov strežaj, ki je prinesel krepila za mlade gospode.

Manolo nama je naložil slaščice in peciva in ukazal zamorčku, da nama pokaže vjetega leva v votlini.

Gotovo bi bili te dve nedolžni priči motili gospodom razigrano veselje. Ferdinand se pa ni hotel ločiti od Kurito Penkasa. Protivil se je tako vstrajno, da ga je moral brat nesti po stopnicah na vrt. Tam je naročil lakaju, da nama pokaže saharškega vjetnika potem naju pa popelja z istim vozom, kakor smo prišli, domov.

Kmalu smo slišali od daleč začukli bariton Manolov, ki je pel med zvenčanjem kozarcev slavni Mafio Orsinijev „brindisi“ iz opere „Lucrezia Borgia“:

„Il segreto per esser felice

So io per prova e l' insegno agli amici.“

Ko je to slišal Ferdinand, stisnul je nosni od jeze:

„Da sem lev, zdrobil bi omrežje in raztrgal svojega brata in Manola.“

Toda ni mu kazalo drugače, kakor da pokroti svojo jezo ter sede z menoj vred na voz, v kateri so bili vpreženi štirje konji. Manolo sam je imel voje in odvrdrali so na pristavo Pikota.

* Skrivnost, kako namabiti srečnim je, iz skušnje vem ter znanec je učim.

Po poti sva srečala se dve kočiji. Bili sta s usnjato streho zastrti. Izpod teh streh pa je donel smeh in ženski glasovi.

Lakaj je povedal Ferdinandu — bile sta si zelo naklonjene — nekaj s posebnim smehljajem, česar pa jaz nisem umel. Ferdinand mu je prav tako odgovoril, da tudi nisem vedel, kaj se pravi. Nato je bil zelo slabe volje. Da bi ga razvedril, potegnul sem ga za nežno kitico. „Pusti me“, zarežal je, „in ne bodi otrok!“

Pomišljavo je zrl za vozoma, ki sta krenila tudi proti pristavi Pikota.

Ubogi Ferdinand! Za tri mesece je bil mrtev. Pobrala ga je kratka bolezen, ne da bi bila mati dovolila spovedniku priti k njemu.

„Zakaj bi ga plašili?“ rekla je. „Saj je bil kakor angel!“

O, otroci, katere izročne matere že v rani mladosti varstvu služabnikov, niso pri trinajstih letih nič več angeli! (Dalje sledi.)

† Dr. Gjuro Pilar.

Mlado hrvatsko vseučilišče in hrvatsko književnost zadel je zopet težak gubitek. Dne 19. maja je umrl po dolgem bolehanju na možganih kr. redni javni profesor na modroslovni fakulteti dr. G. Pilar

je poročal neki vladen list, je ministerski svet tudi pretresaval, če morda dogodki v češkem deželnem zboru spadajo že pod kazenski zakon. Pač se za glasovanje in govore v deželnem zboru po zakonu nikdo ne more pri sodišču klicati na odgovornost. Nikakor pa z imuniteto neso zavarovani izgrede. Po kazenskem zakonu se pa podobni dogodki v češkem deželnem zboru zmatrajo za hudo delo nasilstva. Verjetno pa ni, da bi ministerski svet se bil postavil na tako stališče, ker je težko določiti, kje se kaznjivo dejanje začne. Tudi bi kazensko postopanje proti poslancem preveč razburilo češki narod in naredilo razgrajalce za mučenike. S tem bi se le povzdignila popularnost mladočeske stranke. Celo nemški liberalni časopisi neso za to, da bi stvar spravljali pred sodišče.

Sekejski načelnik vitez Wittek je odlikovan s komanderskim križem sv. Štefana reda. Tako ni odlikovan noben aktiven sekejski načelnik in se tudi ne pomni, da bi kateri kdaj bil. Sekejski načelnik vitez Wittek vodi železniške stvari v trgovskem ministerstvu in se je vedno odlikoval z veliko orevidnostjo in varčnostjo. V kolikor dopuščajo finance, je zagovarjal poddržavljenje železnice, posebno se je pa vedno upiral državni garanciji za grajenje železnic dvomljive vrednosti. Odlikovanje pač kaže, da so v višjih krogih zadovoljni z Wittekovim delovanjem, katero pač ne ugaja nekaterim spekulantom in projektantom, kateri bi radi pri železnicah na lahek način obogateli. Mnogi že davno žele, da se Wittek umakne komu družemu, ali kakor se kaže, se to še tako hitro ne zgodi, ker na višjih mestih spoznava, da je na takem mestu potrebno previdnega moža.

Sodarji in pivovarji. Te dni je bila pred upravnim sodiščem obravnava o tem, smejo li pivovarji sami napravljati sode. Ministerstvo je bilo v posebnem slučaju odločilo v korist pivovarjev. Pred upravnim sodiščem je dr. Lueger zastopal sodarje in dokazoval je, kako nesmiselno je, trditi, da je izdelovanje sodov del pivovarskega obrta, ker se pivo brez sodov prodajati ne more. Po tem takem bi tudi pivovarji smeli sami izdelovati še steklenice in vrčke, ker se pivcem pivo naposled v vrčku prinese na mizo. Vladni zastopnik se je izgovarjal, da bi potem, če pivovarji ne smejo izdelovati sodov, tudi tovarnarji užigalnih klinčkov sami ne smeli delati skateljc. Upravno sodišče je pa razsodilo v prid sodarjev, ker je sod pripomoček, ne pa del pivovarskega obrta. Izjeme § 37. obrtnega zakona tukaj ne veljajo. Ta odločba je za sodarje velike važnosti, če jo pivovarji na kak drug način ne naredé iluzorično.

Katoliški centrum je tudi izdal svoj volilni manifest, ki je jako dolg, jedernat in odločen. V njem se naglašja, da bodo katoliški poslanci glasovali proti vojaški predlogi, ker nečejo, da se Nemčija že ob mirnem času spremeni v vojaški tabor. Dveletno aktivno službo prikuipiti za taka bremena, bi bilo predrago. Katoliki bodo vedno zagovarjali, da Nemčija ohrani svoj zvezni značaj in se ohrani

splošna in neposredna volilna pravica. Bolegovali se bodo za večjo volilno svobodo in volilno tajnost. Z vsa odločnostjo bodo zahtevali, da se odpravi protijezuitski zakon in bodo v novem državnem zboru stavili dotičen predlog. Pobijali bodo pogubno liberalne nauke in zahtevali, da se obnovi krščanstvo kot podlaga vsemu javnemu življenju. Zahtevali bodo, da se izdajo primerni zakoni v varstvo kmetijstva. V finančnih stvareh je katoliška stranka za največjo varčnost in poplačevanje dolgov. Vpelje naj se potratni davek, ki bode zadel bogatino. Odločno je pa katoliška stranka proti državnim monopolom. — V državni zbor pa pride več novih katoliških mož. 23 dosedanjih članov katoliškega centra, mej njimi 14 plemenitnikov, ne kandiduje več. Stranka dobi polagoma bolj demokratični značaj, kar jo bode še bolj okrepilo. Plemenitaši imajo le preradi kake pomisleke. Pričakovati je, da bode katoliška stranka v novem državnem zboru bolj jedina in bode zatorej vlada se morala še bolj ozirati na njo. Vpliv katoliške stranke bode tem večji, čim bolj razcepljene in nasprotne so si druge stranke. Razmere so sedaj vse drugačne, kakor so bile pod Bismarckom. Tedaj še je sklopila kartelna večina, ko je šlo za povišanje vojaških troškov, sedaj pa baš tiste stranke, ki so si tedaj podpirale, druga drugi ne zaupajo.

Rusija in Bolgarija. V ruskih listih je le redkokdaj čitati kaj resničnega o Bolgariji. Le sem ter tje se sliši kak pravičen glas, ki je vreden da se zapomni. Posebno bivši diplomat Tatiščev, ki precej pozna Bolgarijo in ima zveze s tamošnjimi osebami, si semtertja upa katero resnično povedati. Sedaj je priobčil članek v „Russkem Vjestniku“ o premeni bolgarske ustave. V tem članku naglašja, da Stambolov zastopa prave koristi Bolgarije in da je on v soglasju z narodom bolgarskim. Le to je obžalovati, da Rusija ne zna ceniti zaslug tega moža. Potem hudo kritikuje izjavo ruske vlade glede premene bolgarske ustave. Nikakor ni res, da bi se narod ali eksarh ustavljala premeni ustave, ker vsak Bolgar ve, da se s tem ne namerava pokatoličiti Bolgarija. Prememba bolgarske ustave je čisto politična stvar, nikakor ne verska. V Rusiji pač ta glas mnogim ne bode ugajal.

Cerkveni letopis.

Imena papežev po prerokovanju škofa Malahije.

(Spisal Jurij Benko.)

(Dalje.)

Še bolj določno govori Janez Vatiguerro: „Glavar cerkve bo premenil svoj sedež, in sreča bo zanj in za one, ki so pri njem, ako najdejo pribežališče, kjer more vsakdo s svojci povžiti kruh bolesti v solzâ dolini. Zakaj vsa zlobnost ljudij se bo obrnila zoper splošno cerkev, ker ne bo več papeža in pravega vladarja. Le hudobni in maščevalni ljudje bodo še kaj veljali na svetu. Vse bolečine, katere so od nekdaj

provzročili trinogi in brezvestni kralji, bodo ponovljene po preganjalcih cerkve.“

Dalje piše ta pisatelj, da bo ta rod hujši od Hunov in Vandalov. V istem smislu se glasi brat Janez „od razpokane stale“, piše: „Vse bo padlo čez duhovščino in cerkvene dostojanstvenike ter jih propalo svetnega imetja; kdor jih bo znal najbolj zapravovati, ta bo najbolj češčen. Vsemu temu se duhovščina ne bo mogla upirati. Papež bo premenil svoj sedež in živel v žalosti in bridkosti. Vse, kar je cerkev preje trpela, bo to presegalo, pa pridejo še hujši časi, o kakoršnih ljudje še niso slišali.“

Leta 1708 umrli sedmograški frančiškan P. Lavinsky pripoveduje: „Vse krščanski svet bo v takih stiskah zaradi velikih razdejanj in notranjih bojov, kakor še nikoli popreje. Rimsko cesarstvo (za časa tega patra je še bilo), bo neusmiljeno razdrobljeno in imelo mnogo sovražnikov. Vera bo večinoma zatrita, menihi pregnani. Toda, ko bodo ti v pregnanstvu, utrdilo bo vero nenadno izpreobrneje neomadeževanih vladarstev. Križ bo zablistel v začudenje vseh v dvojnem blešku, povelčan po mnogih pokrajinah, in vse to bo izvršil končno mogočen vladar.“

S tem strahovitim, vesoljnim prevratom, v katerem bo katoliška cerkev skoro popolno zatrita, končana bo 5. doba, „doba žalovanja“ in h krati napoči najlepša doba katoliški cerkvi, „doba tolažbe“. To dobo opisuje skrivnostno sv. Janez v skrivnem razodenju, v šestem pismu, katero je naslovil na občino v Filadelfiji. Že to ime samo znači „bratoljubje“, ki bo tedaj zavládalo po vsem svetu brez hinavščine in zvijače. Mogočen vladar, ki bo sprejel katoliško vero s celim svojim pred svetom neukrunjenim, nepokvarjenim narodom, podjarmil si bo ves svet, vse v zlobnosti zastarele, opešane narode in ponižal vse sovražnike svete cerkve. Sam zvest služabnik katoliške cerkve bo z modrim svojim vladanjem pomladil in osrečil, tako rekoč duševno in telesno prerodil ves svet.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. maja.

(Deželne vlade vodja) g. baron Hein se je včeraj odpeljal na Dunaj.

(O priliki odlikovanja) veleč. g. dr. Mahnič v Gorici poslali so katoliški slovenski velikošolci na Dunaju sledečo častitko in zaupnico: „Veleučeni gospod doktor! Dandanes, ko se bije po vsem obraženem svetu boj mej resnico in lažjo, ko liberalizem gmotno in duševno uničuje narode ter mogote brez Boga skušajo rešiti socijalno vprašanje, bili ste Vi prvi, ki ste brez strahu dvignili mej Slovenci prapor katoliški. — Vam, zastopniku onih idej, kateri ste prvi začeli določno širiti mej Slovenci, čestitamo kar najiskrenejše na odlikovanju katoliški slovenski velikošolci na Dunaju: stud. jur. Josip Jaklič; stud. med. Fran Janković; cand. jur. Viljelm Schweitzer; stud. phil. Zvonimir Dokler; stud. med. Jurij vitez pl. Langer-

še-le v 48. letu svoje starosti. Smrt tega vrednega moža ni razžalostila samo njegovih prijateljev, nego ves narod, kajti ime profesorja Pilarja se je spominjalo povsodi z največim spoštovanjem. Marljiv in delaven ko bučela, tih in blag kot jasen dan, poln bogatega znanja, a poleg tega skromen in čeden kot pravi modrijan, izvrsten oče svoji rodovini, vesten in skrben svetovalec mladeži, poštenjak od nog do glave, tak je bil mož, ki je izdihnil dne 19. maja Bogu svojo dušo.

Jurij Pilar se je rodil dne 22. aprila l. 1846 v Brodu na Savi od očeta Čeha. Dopršivši l. 1866 z izvrstnim vspehom zagrebško gimnazijo, podal se je Pilar kot posebno nadarjen mladenec na vseučilišče v Bruselj, kjer se je ponašal tako odlično, da je že izza dveletnega učenja na tamošnjem vseučilišču postal leta 1868 doktor filozofije, odnosno prirodnih znanostij, a čez leto dni bil imenovan agreeom (docentom) na istem vseučilišču.

Da se še bolje izobrazí, podal se je z deželno podporo v Pariz, kjer je obiskoval od leta 1869 do 1870 Sorbonno in ecole des mines i ecole di chimie au Jardin des plantes. Tukaj so mu bili učitelji veliki učenjaki Daubrée in Lacaze-Duthiers, pa da se ni začela vojska nemško-francoska, bil bi Pilar gotovo nadaljeval svoje nauke v Parizu. Radi vojskine nevarnosti se je Pilar vrnil v Zagreb, kjer ga je akademija jugoslovanska imenovala pristavom na-

rodnega deželnega muzeja v minerališko-geološkem oddelku, a vlada je to imenovanje potrdila. Na tem čednem mestu je začel Pilar svoje znanstveno in strokovno delovanje na Hrvatskem kot prvi geolog. Ko se je leta 1874 odprlo hrvatsko vseučilišče, bil je dr. Pilar precej predložen za javnega rednega profesorja geologije in miheralogije ter bil tudi imenovan za takega leta 1875. Skoraj celih 18 let je ostal vrli pokojnik na tem mestu, a kaj je on storil v teh 18 letih, in kakšne zasluge si je on pridobil za hrvatsko vseučilišče, znanost in književnost, to se ne more ob kratkem niti opisati. V tem času ga je izbrala akademija znanosti in umetnosti za svojega pravega člana in ravnatelja minerališko-geološkega muzeja. Na vseučilišču pa je bil izvoljen leta 1879/80 za dekana, a leta 1890/91 za rektorja, kateri časti je do zadnjega opravljal.

Ob tem času se je dal tudi v deželni zbor izvoliti v svojem rodnem mestu Brodu kot opozicijski kandidat, ali je kmalu uvidel, da zanj niso politične borbe, kajti z njimi se le odteguje svojemu pravemu poklicu. Ko so mu ponudili Brodžani tudi v drugič kandidaturo, je ni sprejel.

Od književnih in znanstvenih razprav naj omenim sledeče: Razprava za habilitacijo agregé-a (docenta): Les révolutions de l'ecoree du globe, Bruselj 1869. Trečgorje i podloga mu u alpinskem Pokupju, Zagreb 1873. Uzroci oledjivanju sad jedne,

sad druge zemaljske polutke, Zagreb 1875. Po-dravina, Djakovština i Diljgora, Zagreb 1876. Ein Beitrag zur Frage über die Ursache der Eiszeitein, 1876. Grundzüge der Abyssodynamik, 1881. Geološka opažanja u zapadnoj Bosni. Iztraživanja l. 1879, Zagreb 1882. Flora Sussedana, Zagreb 1886. Geografske koordinate Dalmacije, Hrvatske i Slavonije in djelomice susjednih zemalja, imenito Bosne, Hercegovine, Istre, Kranjske itd., Zagreb 1890. Razven teh večjih razprav je napisal profesor Pilar v „Viencu“ tečajem več let mnogo strokovnih člankov, a v akademiji imel je celi red predavanj.

Prof. dr. Pilar je bil svetovno izobražen mož ter ga je pri izučevanju njegove stroke podpiralo posebno znanje več jezikov. On je namreč govoril zraven svojega maternega jezika tudi še francoski, angleški, italijanski, nemški, češki ter dosti poljski in ruski. Škoda, da je bil tako slabega zdravja, koliko bi bil več koristil hrvatski književnosti. Z njim ni izgubilo hrvatsko le vseučilišče enega najboljšega profesorja in učenjaka, nego tudi književnost hrvatska enega svojih najmarljivejših delavcev.

Na binkoštno nedeljo popoldne smo ga izročili materi zemlji na centralnem pokopališču. Vsa inteligencija mesta Zagreba je prisostvala žalostnemu obredu ter izkazala poslednjo čast vrlému možu. Slava njegovemu spominu in mir njegovi duši!

Podgoro: stud. phil. Fran Prosenec; cand. jur. Viktor Zupanec; drd. med. Anton Mihalčič; stud. jur. Fran Brejce; stud. med. vet. Iv. Pirnat. — Nov dokaz, da imamo vendar le še nekaj, dasi tudi malo katoliško mislečih vseučilišnikov!

(Vodna komisija v Dobu.) Poroča se nam: 19. maja imeli smo vodno komisijo v Dobu, ki je pregledovala prostor ob vodi Radomlji, katera priteče k nam iz Črnega grabna, na katerem prostoru hoče baron Rechbach, graščak krumperški, postaviti svoj mlin. Pred 22 leti stal je že na tem prostoru mlin, ki je pa pogorel. Tedanja posestnica ga ni hotela popravljati, menda zato, ker je mnogo pripomogel še k večjim povodnjim, katere imamo ob velikem deževju; dovolila je celó občini, da podere jez in napravi nasip, ki je branil Radomlji, se izlivi v manjšo in nižje tekočo Rovšico. Sedanji posestnik hoče mlin na novo postaviti. Cerkveno predstojništvo in dve občini pa ugovarjate, ker ako se podere nasip, spuščala bi se voda ob povodnjih naravnost proti cerkvi in prouzročala bolj pogostne in večje povodnji. Zemljemerec in okrajni komisar sta priznala opravičenost pritožbe in jo priporočala okrajnemu glavarstvu kot utemeljeno. Kaj misli narediti sedaj gosp. Rechbach, nam ni znano. Upamo pa, da nam bo prizanesel z mlinom. Pred nekaj leti je gosp. Rechbach, ki je tudi deželni poslanec, voljen od veleposestnikov, v deželnem zboru predlagal načrt za reguliranje naših vod. Gotovo lepa misel je to, naj bi se še sedaj držal tistega načela, in reč bi bila kmalu končana.

(Diplomo častnega občanstva) izročilo je danes prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu, ugodivši sklepu med vodskega občinskega odbora z dne 4. aprila t. l., odposlanstvo treh mož, obstoječe iz župana Fr. Svoboljšaka, svetovalca Janeza Staréta in odbornika župnika sorskega, Franceta Porente. Župnik sorski poklonil je prevzvišenemu tudi lepo fotografijo nove farne cerkve. — Z istim namenom poklonila se je prevzvišenemu danes tudi deputacija občine Šmihel-Stopiče na Dolenjskem, obstoječa iz župana Jan. Pence, svetovalca Josipa Zureca in odbornika župnika Antona Peterlina. Prevzvišeni so obe deputaciji preprijazno sprejeli ter se jima iskreno zahvalili za častno imenovanje. — Slava vrlima zastopoma občin Medvode in Šmihel-Stopiče, zvesto udanih višjemu svojemu duhovnemu pastirju!

(Za svetovno razstavo v Čikagi) porabilo se je za skoraj 20 milijonov dolarjev. Zvezna vlada je k tej velškanski svoti pripomogla le z 2½ milijona dolarjev. Mesto Čikago je dalo 5 milijonov, drugih 5 milijonov so dobili po raznih delnicah, katere so zopet večinoma kupili meščanje čikaški in ravnateljstva železnic, katere vozijo v Čikago. Ostali znesek se bo nabral po vstopnini in prodaji spominskih dolarjev. Da razstava ne bode zgube imela, mora povprečno imeti vsaki dan 200.000 obiskovalcev, kar se bode pa težko doseglo.

(Utonil) je v Muri 60letni agent Friderik Hammer iz Zale na Kranjskem. V četrtek, dne 18. maja, so ga dobili. Mož je potoval zadnje tedne po Spodnjem Štajerju; bil je zelo vdan pijači, zato sodijo, da je v pijanosti zakolovratil v vodo.

(Umrli) je dne 23. t. m. zjutraj nenadoma v 76. letu svoje starosti gosp. Jožef Zagorec, gostilničar in posestnik v Št. Jerneju na Dolenjskem, ter bivši deželni poslanec. Bil je vzgleden gospodar in obče spoštovan mož. Naj v miru počiva!

(Procesije za dež.) V torek zjutraj ob 4. uri pomikala se je procesija pobožnih Solkanec na sv. Goro prosit dežja. Tudi Brici zatekli so se k Materi božji na Vrhpolje prosit iste milosti.

(Samomori.) S Koroškega: Dne 16. t. m. povozil je vlak blizu Beljaka 30letnega delavca A. G., ki se je sam vlegel na železnični tir, ker je bila njegova „ljuba“ kradla in zbog tega prišla v zapor! — Dne 19. t. m. skočil je v Beljaku v Dravo laški klesarski pomočnik Fr. Biscatonj zaradi neozdravljive bolezni. — Isti dan je šla v Soteski v vodo mlada dekla iz Celovca. — Vedno isto poglavje!

(Iz Šent Lipša pri Doberli vasi na Koroškem) dne 22. maja: Današnje zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda za Priblo vas in okolico se je vršilo prav sijajno. Udeležilo se je malone 300 ljudi in počastili so nas tudi štirje gospodje iz Celja pod vodstvom g. Hribarja in gosp. dr. Vošnjak, deželni poslanec. Navzoča je bila čast. duhovščina pod načelstvom č. g. prošta Jan. Ev. Mariniča. Zastopnika vlade ni bilo. Zborovanje je odprl načelnik podruž-

nice g. Lipuš, ki je ves vnet za narodno in versko stvar in zaklical trikratno „Slava“ presvetlemu cesarju. Nato je g. Dragotin Hribar iz Celja pojasnil namen družbe in skliceval se na zgodovino dokazoval, da je zavednost ljudstva za naš narod zelo važna stvar v gospodarskem in tudi avstrijsko-domoljubnem oziru. Nato je govoril o verski šoli in pojasnil s tem razloček naše šolske družbe od nemškega „šulferajna“. Gdč. Vošnjakova nato predava s svojim milodonečim glasom pesem „Naš narodni dom“ od S. Gregorčiča. Potem govori g. dr. Vošnjak (povabljen posebno za to stvar od nas) o vinoreji in sadjereji. Ta govor je bil zelo važen za naš kraj, ker tukaj raste izvrstna kapljica vinska „Žitarc“. Svetoval je, da bi ljudstvo pristopalo h kranjski kmetijski družbi, kateri nasvet so navzoči odobravali, ker naša koroška kmetijska družba za nas Slovence malone nič ne slori. G. L. Kandut iz Šmihela govoril je kakor navadno navdušeno in logično. Spodbujal je k dobri vzgoji otrok in k zavesti. V dokaz svojih besed skliceval se je na češko zgodovino. G. kapelan Bayer se je zahvalil vsem udeležencem in opominjal vse k delavnosti in prosil navzoče, da bi svojim buditeljem duhovnikom zapali. Med zborovanjem in po zborovanju so nas kratkočasili izvrstni šmihelski pevci, ki so k nam na lepo okinčanem vozu se pripeljali. Hvala in slava jim. Zborovanje je naredilo močan vtis med ljudstvom in ne bo brez sadu.

(Ogenj) je uničil trem posestnikom na Hribu župnije stopiške dne 18. t. m. hiše in vsa gospodarska poslopja. Zanetil je otrok iz h. št. 3., in silen jug je zanesel ogenj na sosedno hišo Ožbovoto in Tremcovo. Ko bi kateri, komur so Stopičani v tako prijaznem spominu, spomnil se pogorelecev s kakim darom, ga bo župno predstojništvo z veseljem oddalo dotičnikom.

(Občinska volitev pri sv. Gregorju.) Pri volitvi dne 23. maja je bil voljen županom France Jaklič. Svetovalcem so bili voljeni: Matevž Oblak, Stefan Petrič, Jakob Adamič, Matija Hočevnar, Fr. Levstek, Anton Žužek. Vsi vrli katoličani in vneti za občinski blagor. Slava!

(Na Kostanjevici v Gorici) pri čč. oo. frančiškanih mudil se je prve dni tedna preč. oče provincijal.

(Nemški žurnalist o postojinski jami.) Kako slabo poznajo mnogokrat Nemci nas in našo deželo, nam svedoči tudi ta-le dogodek: Pred par dnevi sem sedel pri „Maliču“ z nekim gospodom doktorjem z Dunaja. Pripoveduje mi, da je bil v ponedeljek v postojinski jami, katere lepote se ni mogel načuditi ter mi je z besedo ne popisati. Čudim se torej — pravi dalje — nad plitvostjo necega nemškega žurnalista, ki se mi je v Gradcu v kupeju pridružil. Ko sem mu omenil mej drugim, da imam namen obiskati tudi postojinsko jamo, mi pravi on, da se to pač ne splača. „Es ist nur ein kleines unbedeutendes Loch!“ O nemški Mihel! Ugrižni se v usta!

(Zdravje v Ljubljani.) Od 14. do 26. t. m. je bilo 18 novorojencev, 1 mrtvorojenec in 20 jih je pa umrlo. Mej poslednjimi je bilo 8 tujcev in 11 v zavodih. Pet jih je umrlo za jetiko, 4 za vnetjem sopilnih organov, 1 za žledodnim katarom, 4 za starostno oslabelostjo, 6 za drugimi boleznimi. Zbolela sta dva za legarjem in pet za škrlatico.

(Bacili zoper miši.) Dne 23. maja, zjutraj od 9. ure naprej, predaval je strokovnjak gospod dr. Kornauth z Dunaja v mestni dvorani v Ljubljani prav zanimivo o tem, kako je miši pokončevati z „bacili“. Pouk je bil teoretičen in praktičen. Pri teoretičnem pouku opisal je strokovnjak ob kratkem a natančno zgodovino „Löfflerjevega mišjetifoznega bacila“ in kako se ta doma more napraviti; pri tem povedal je več dejanskih poskusov, kateri so se do sedaj kaj vrlo obnesli. Ta „bacil“ znašel je profesor za higieno na vseučilišču v Greifswaldu na Nemškem, g. Löffler. Lansko leto so se delali poskusi po zaukazu vlade na Grškem; dalje v Ipsu ob Donavi in še v več drugih krajih z najboljšimi uspehi. Pokončujejo se miši na dva načina: z otrovanimi kosci kruha, in pa, da se jim ta „bacil“ pod kožo vcepi. Prvi način je prav lahek, drugi pa malo bolj komplieiran. Navod obeh načinov, osobito prvega, priobči se v kratkem po izvirniku v slovenskem jeziku. Oba načina pokazal je strokovnjak danes vsem p. n. gg. interesantom ob enem tudi dejansko na živih miših, katere bile so v ta namen na razpolaganje. Da so gospodje po deželi za po-

končevanje miši resnično vneti, kaže najbolje to, da se jih je bilo danes k temu predavanju zbralo iz vseh treh delov Kranjske nad 30 interesentov, ne le gospodov učiteljev, nego tudi več posestnikov in pa vč. g. Anton Lesjak, kaplan dobrovski. Najoddaljenejši kraji bili so zastopani sledeči: Dež. kmetijska šola na Grmu po svojem pristavu g. Rohrmanu, Lož na Notranjskem, Gorje in Leše pa na Gorenjskem; vsi drugi bili so bolj iz središča med temi kraji. P. n. tajnik c. kr. kmetijske družbe Kranjske, g. Pirc, predstavil je bil gg. udeležencem strokovnjaka g. dr. Kornautha ob pričetku predavanja, a g. pristav Rohrman se mu je pa v imenu udeležencev prav laskavo ob sklepu tega v resnici zanimivega in stvarnega pouka zahvalil. Ker gospod dr. Kornauth ni imel s seboj zadostne množine „bacilov“ za vse udeležence, napisal mu je vsak svojo addresso, da prejme sleherni po pet steklenih pušic „bacilov“ z navodilom vred, kako jih je rabiti. Te „bacile“ prejmo pa tudi oni gg. župniki in učitelji, kateri so se bili tukaj za-nje oglašili, a so bili po svojih stanovskih opravilih zadržani, da se tega pouka niso mogli osebno udeležiti. V kratkem jim jih donese pošta z navodilom vred brez vsakih stroškov. Kar jo tudi nekaj vredno, smo Kranjci v celi državi prvi, ki smo se oglašili za tak pouk. — Gosp. dr. Kornauth zatrdil je, da bode od kranjske dežele najboljše vtise s seboj na Dunaj vzel; včeraj ogledal je tudi prvokrat postojnsko jamo. Da se je pa današnja stvar z tako nepričakovano dobrim vspehom obnesla in dognala, gre pred vsem zahvala našima duevnikoma, katera sta znane „Pozore“ v svojih predalih pravočasno in brezplačno priobčevala; preiskrena zahvala bodi javnim potom izrečena vrlemu strokovnjaku g. dr. Kornauthu za njegovo požrtvovalnost in tako zanimiv brezplačni pouk; presrečna zahvala izreka se tudi slavnemu mestnemu magistratu v Ljubljani, kateri je blage volje svojo posvetovalno dvorano za ta pouk prepustil ter vsem p. n. gg. interesantom, kateri so se tega pouka v tako obilnem številu iz vseh delov dežele udeležiti izvolili. — Podatki o vspehu samem sledé o svojem času.

(Olepševalnemu odseku ljubljanskega mesta.) Poroča se nam: Zdi se mi, da bi bilo prav, če bi se oči olupševalnega odseka milostno ozrle na mestno kopališče. Ne bo dolgo, ko bodo Ljubljancani hiteli za vročih poletnih dni željno v vodo. Prah in solnce prešmentano ljubita belo Ljubljano, a škroplnice le bolj leno opravljajo svoje delo, kar se jim za neznosne vročine more že oprostiti v Ljubljani. Navadno pride kôpe željni moški in ženski ljud, tudi „gospôda“, a la odvetniki, beležniki, profesorji, častniki, mej njimi tudi mnogo mestnih očetov na Rimski cesti do konca Paichel-nove hiše št. 19. In od tu poprosim gospôdo olupševalnega odseka svojih očij estetično čuvstvo napojiti z idilično lepoto nadaljnega pota do mestnega kopališča. Ozka deskica vodi čez globok cestni jarek. Tik podzidja Paichel-novega poslopja in vrta je širok graben, po katerem žubori za nalivov cela groznobojna reka blata in nesnage. Za vročega poletja se gnojnica in druga nesnažna voda iz več odprtih Paichel-novega posestva nabira v tem grabnu ter razprostira sparijeno grozen vzduh. Z malo troški odpravil bi se ta gotovo žgoč nedostatek, samo olupševalni odsek in v nekaj tudi mestna zdravstvena oblast se naj oglasi. Mostič pri Paichel-novi hiši, čez jarek, smrdeči graben tik te hiše se naj pokrije; steza posuje in zravna se naj, ob poti vrsta kostanjev in bila bi mestu primerna dohodnja k mestnemu kopališču napravljena, kamor tako samo jedna dovozna cesta daleč čez Trnovo pelja. Kar tu navajam, moralo se bo itak izvršiti, saj mestno kopališče porabljevali bodo tudi oni slojevi prebivalstva ljubljanskega, ki se bodo nastanili po zgradbah na novi tržaški cesti in tej „gospôdi“ smo „pokorni slugi“. Pri kolizejskem mostiču bili bi torej! Kaj pa tista na pol razpala baraka — mitničarska šalupa, ali bi jo morda ne hoteli sprejeti v „Rudolfinum“ v trajen spomin zanamcem, kako „urgemüthlich“ in „für's Schöne, Ideale, Skulptur u. s. w. begeistert“, bili so njih predniki? Usedom se pri blagajnici mestnega kopališča in sopem sveži zrak. Ovetoe ovočje in cvetoč glogovec, posat ves z belim cvetom, čegar vonjavopolni vzduh, polnilo je i meni z radostjo dušo in srce. Žal, da ne predolge! Vi, gospôda vseh ved tam na slavnem magistratu, kako pa pustite naš mili slovenski jezik mrevariti in smešiti!? Čitajte nekako „kund-machungo“ mestnega kopališčenega mojstra in ako jo takej ne ukažete namestiti jo s pravilno pisavo,

potem pa z Bogom z vami! Sicer tudi nemški razglas v svoji ortografični izbornosti ne dela časti ni mestu ni oskrbnistvu mestnih zavodov.

Liga + 76.

(Nemški „schulverein“.) Iz Celovca, 24. maja: Tukajšnji podružnici (moška in ženska) zloglasnega „schulvereina“ sta zborovali vkupe dne 13. t. m. Shod je bil jako slabo obiskan, dasi se je zanj prej močno agitovalo. „Wie könnte dies bei uns auch anders sein!“ — vzdihujejo zato v tihi resignaciji „Freie Stimmen“. Zborovanje je otvoril znani kolo- vodja koroških liberalcev, dr. Luggin, ki je naznanil med drugim, da je državni poslanec Dummreicher daroval lani podružnici 1000 gld. ter obljubil dati skozi tri leta po 300 gld. Isti je beračil tudi pri Celovčanih za „schulverein“. S kolikim vspehom, to se ima še le pokazati! 62 šolam (večinoma na Slovenskem) je podružnica darovala 1773 knjig. Udov je imela moška podružnica 243, dohodkov 1784 gld.; ženska udov 195, dohodkov 227 gld. — Župan dr. Posch se je „schulvereinovcem“ zahvalil za njih „delovanje, vrednik Dobernik pa je predlagal, naj se priredi „ortsgruppen tag“ spodnje-koroških podružnic v Pilberku ali Velikovecu, češ, „da se mora na narodne razmere Spodnje Koroške iz stolnega mesta skrbneje ozirati, nego do- slej, da tam Nemci ne izgubé še več tál.“ Nasve- tovanj „tag“ se ima vršiti po letu. Bode-li se tam storil kak nov korak zoper Slovence, ali pogrevalo samo po „parteitagu“ itd. skuhano kisló zelje, o tem nas pouči bodočnost!

Telegrami.

Dunaj, 24. maja. Danes zvečer je učni minister vsprejel udeležitelje shoda filozofov in šolnikov.

Dunaj, 25. maja. Delegaciji sta se sešli. Odšteviš carinske preostanke v znesku 44.370.180 gld. kaže predloženi državni skupni proračun 1894. l. 100.878.320 gld. potrebsčine, torej za 4.104.106 gld. več, kakor letošnji. Redna potrebsčina za vojsko se mimo letos povekša za 5.276.800 gld., izredno pa pomanjša za 1.274.000 gld., torej se za vojsko zahteva 4.002.000 gol- dinarjev več, nego se je za letošnje leto. Utemeljitev redne potrebsčine voj- nega ministerstva navaja znatna prizade- vanja in napredke drugih držav v poslednjih letih, kar se tiče pomnoženja vojnih sil, in zato je za 1893. leto še treba povišati kredit, in bodoče leto je pričakovati večjih potreb- ščin. Treba bode pomnožiti častnike, na novo osnovati štirinajst vozečih baterij, napraviti konje stotnikom pri pešcih in loveih. V iz- redni potrebsčini so pa obseženi četrti obrok za puške-repetirke 1.400.000 gld., četrti obrok za brezdimni smodnik 2.000.000 gld., povekšanje stotnij pri 50 pešpolkih 840.000 gld., za utrjenja 1.450.000 gld. Gospodarski račun za 1892. leto kaže 47.283.114 gld. preostanka pri carinah, torej je ugodnejši proti proračunu za 7.127.934 gld.

* **Budimpešta, 24. maja.** V več krajih na Ogerskem je deževalo.

Bukarešt, 24. maja. Kraljica Natalija pripeljala se je sémkaj in vsprejel jo je kralj Karol.

Bruselj, 24. maja. Kongres rudniških delavcev je vsprejel resolucijo, v kateri se

zahteva osemurni delavnik in odpravo dela žensk v rudnikih.

Tuji.

23. maja.

Pri **Matiču**: Spielman, potovalec; Stoll; Stagi; rodbina Meisnerjeva, z Dunaja. — Holenig, trgovec, in Hackel, poto- valec, iz Prage. — Josip in Viktor Catella iz Turina. — Stefan in Papič iz Zagreba. — Šega iz Idrije. — Mullich iz Trsta. — Striat iz Beljaka. — Pfefferkorn s soprogo in ava- kinjo iz Frankobroda. — Blatz, Mocozi iz Trsta. — Blahna, logar, iz Ribnice. — Bezjani, notar, iz Trebnjega. — Rosina, notar, iz Mokronoga. — Fürth, trgovec, iz Budejevic. — Kaplja iz Litije. — dr. Moye, kemik, iz Kamnika. — Okorn, zasebnik, iz Frankobroda. — Pototschnig in Pirech, zasebnika, iz Kozjega. — Wiener in Elsner, zasebnika, iz Gradca.

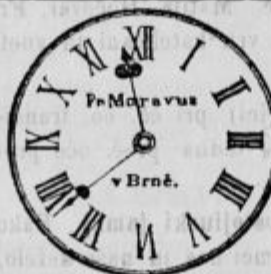
Pri **Slonu**: Wallovich, uradnik; Weiss, potovalec, iz Gradca. — Pasch, inženir; Schneider, restavratör, s sinom; Sekora, zasebnik, s soprogo, z Dunaja. — Matschek iz Št. Vlda. — Feleman iz Zvolene vasi. — Just, trgovec, iz Prage. — Wolf s sinom iz Zadra. — Kundman, nadinženir, s soprogo, iz Vel. Lašič. — Wutscher s sestro z Dolenjskega. — Hausner s soprogo iz Gorice. — Demberger iz Tržiča. — Vitez Rosner, stotnik, s soprogo, iz Klausenburg-a. — Mrhal, uradnik, iz Steyr-a. — Richter, trgovec, iz Vratislave. — Schaeffer, trgo- vec, iz Nienburg-a. — Pittone s soprogo iz Vidna. — Plane, trgovec, iz Siska. — Lengel, trgovec, z Ogerskega. — Treven, posestnik, s sinom, iz Idrije. — Dekleva, posestnik, iz Košane. — Dekleva in Neuman iz Maribora. — Jugovic z Vrhniče.

Pri **avstrijskem caru**: Župan z Gorenjskega. — Avsenik, posestnik, iz Begunj.

Pri **bavarskem dvoru**: Baum, potovalec, iz Plzna. — Schischal iz Solnograda. — Končina, posestnik, s soprogo, iz Gorenje vasi. — Schiava in Gaspari iz Cirknice. — Stofa, Wostry, Pauer iz Trsta. — Piff iz Gradca. — Uršič iz Št. Ruperta. — Büchler z Dunaja. — Nejše iz Postojine.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	735 2	13 4	sl. vzh.	megla	9 50
2. u. pop.	733 9	22 2	sl. jzpad	oblačno	
9. u. zveč.	732 5	16 6	sl. zapad	"	dež
Srednja temperatura 17 4°, za 1 9° nad normalom					

Cerkvene ure,

potem ure za samostane, šole, tovarne, javna poslopja izdeluje izvrstno dobro, strokovnjaški sestavljene in narejene vsled razdelitve dela mnogo bolje in ceneje, kakor drugi konkurentje in z ugodnimi plačilnimi pogoji za župnijske urade in občine

tovarna za cerkvene ure s parno vršno 156 20—19

F. MORAVUS v Brnu na Moravskem.

Proračuni cen zastoj in franko.

Premovano s prvimi darili v Londonu, Bruselju, Palermu, Kromerizu, Lincu, Boškoviču itd.

Št. 10.417.

Razglas.

284 2—1

Zaradi oddaje

del pri napravi nove ceste

od Poljanske ceste preko A. Dečmanovega posestva do Streliških ulic z napravo betonskih kanalov in zidarskim delom vred, se bode vršila

dne 2. junija letos

ob 10. uri dopoldne javna pismena ofertna obravnava pri podpisnem magistratu v pisarni mestnega stavbinskega urada (Mestni trg št. 2, I. nadstropje), kjer so tudi pripadajoči načrti, proračuni, pogoji in drugi pripomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in na njih podlagi proračunjene skupne zneske stroška za dotična dela, je izročiti zapečateni in s pripadajočim 5% vadijem opremljene do določene ure.

Niti ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisu, niti take, katere bodo prekasno uložene, se ne bodo jemale v poštev.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 22. maja 1893.

Dunajska borza.

Dne 25. maja.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 75 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	97 . 45 .
Zlata renta 4%, davka prosta	117 . 30 .
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96 . 20 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	986 . — .
Kreditne akcije, 180 gld.	331 . 75 .
London, 10 funtov strl.	123 . 60 .
Napoleonodor (20 fr.)	9 . 80 .
Cesarski cekini	5 . 83 .
Nemških mark 100	60 . 30 .

Dne 24. maja.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. — kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 . 10 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 . — .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	165 . — .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	196 . 75 .
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 80 .
Zastavna pisma	4 1/2% 100 . — .
Kreditne srečke, 100 gld.	196 . 75 .
St. Genóis srečke, 40 gld.	67 . — .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	189 gld. 50 kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 . 25 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	— . — .
Salmove srečke, 40 gld.	69 . — .
Windischgraezove srečke, 20 gld.	70 . — .
Ljubljanske srečke	22 . 75 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 . 75 .
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2940	— . — .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— . — .
Papirnih rubeljev 100	128 . 50 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjša dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurenih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni urednik: Andrej Kalan.

Tisk: K. K. Tiskarna v Ljubljani.